

ПРОТОКОЛ

№ 521

гр. Пловдив, 13.11.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галина Гр. Арnaudова

Членове: Мария П. Петрова
Румяна Ив. Панайотова-Станчева

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
Сложи за разглеждане докладваното от Румяна Ив. Панайотова-Станчева
Въззивно търговско дело № 20235001000545 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 10:45 часа се явиха:

Жалбоподателите **И. С. Р. и М. С. Р.**, редовно призовани, не се явяват.
Представяват се от **адв. Г. В.**, упълномощен от по-рано.

Въззиваемият **ЗД „Е.“ АД**, редовно призован, не се представлява, като от юриск. **М. С.** е постъпило становище, с което заявява, че няма възможност да се яви, но не възразява да бъде даден ход на делото, като поддържа и депозираната молба във връзка с отменителните указания на ВКС и заявеното там доказателствено искане.

Адв. В.: Да се даде ход на делото.

Запознат съм със становището и молбата.

Съдът намира, че няма пречка да бъде даден ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Докладва се делото:

Производството е по чл. 293 от ГПК, повторно въззивно такова след отмяна с решение № 5001/07.09.2023 г., постановено по т.д. № 2731/2021 г. по описа на ВКС, на решение на Апелативен съд Пловдив - № 260196 от

08.07.2021 г., постановено по в.т.д. № 43/2021 г. по описа на същия съд, в частта, в която след отмяна на решение № 106 от 23.04.2020 г. по т.д. № 75/2019 г. по описа на Окръжен съд Смолян в частта над 33 178,74 лв. до 46 406,64 лв. за всеки от исковете с правно основание чл. 328 във вр. с чл. 233 от КЗ /отм./ на И. С. Р. и М. С. Р. срещу ЗД „Е.“ АД, представляващи застрахователна сума над платените им застрахователни обезщетения като наследници на ЕСР, на основание договор за застраховка „Трудова злополука, сключен между „К.“ ЕООД, сегашно наименование „Т. Ф.“ ЕООД и ЗД „Е.“ АД от 25.02.2014 г., както и в частта относно обезщетението за забава на основание чл. 86 от ЗЗД за периода 14.08.2016 г. – 14.08.2019 г. за сумата от 4 027,16 лв. и делото е върнато в отменената му част за ново разглеждане с дадени указания за събиране на доказателства.

Адв. В.: Изключително много не съм съгласен с решението на ВКС и това, което са написали. В решението на ВКС се тълкува текст, който е относно Наредбата за задължителните застраховки, където е записано, че застраховката не може да бъде по-малка от 7 годишни работни заплати. Те това го тълкуват не като императивен минимум, а като императивен размер. Значи, то и в КТ пише, че работната заплата не може да бъде под минималната, но никой не казва, че не може да е над, така че, според мен, първо в тази наредба, когато е казано, че не може да бъде под определен размер това не означава че не може да бъде над този размер.

Второто нещо, което искам да уточня - това, което е дадено като указания от ВКС не кореспондира с правилата на Кодекса на труда. Те искат да определят трудовото възнаграждение към месец февруари, тъй като застраховката е сключена на 24 февруари, което е безумно от чисто юридическа гледна точка, защото е казано в КТ, че всички обезщетения се определят за предходния работен месец. Няма как да се сключи договор през месец февруари, чийто застрахователен размер да се определя от крайното възнаграждение в края на месец февруари, защото в тази хипотеза реално нито един работник не може да знае колко ще му е крайната заплата за февруари, защото тя може да бъде увеличена теоретично и т.н. Значи, те сключват един договор, поемат застрахователен риск въз основа на възнаграждение, което според логиката на ВКС не е определено, защото то ще се определи в края на месеца и реално застрахователят е получил една

застрахователна премия, определил е застрахователния размер върху несигурно събитие и логиката на ВКС е такава, че ако заплатата му е 500 лв. застрахователят е поел ангажимент до 500 лв., но ако са получили застрахователна премия върху 1500 лв. заплата над 500 лв. не са поели ангажимент. Това просто противоречи на всички правни норми и това е причината да съм поискал да се види и за предходния работен месец, защото няма логика, няма как работодателят да извади, да сключи застрахователен договор въз основа на възнаграждение за месец, който не е приключил. Това противоречи на правната логика. Затова в искането за назначаване на ССЕ съгласно задължителните указания на ВКС съм помолил вещото лице да каже и възнаграждението за януари месец, въпреки че по мое лично мнение тази норма не е императивна, а диспозитивна, с императивен минимум, но не и с максимум. Много логично е да е така, защото реално, ако аз като работодател сключа застраховка за 7 работни заплати, което е 100 000 лв., при трудова злополука работодателят отговаря ли ограничено? Реално аз мога да отговарям за 200 000 лв. или за 300 000 лв. и за да спя спокойно аз мога да застраховам моите работници не за 7 работни заплати, защото в момента обезщетенията, които се присъждат са примерно по 200 000 лв. на наследник в много от случаите, аз мога да ги застраховам така, че да ми се паднат не 7 годишни заплати, а 20 годишни заплати, за да знам, че като работодател, ако теоретично нещо се случи, ще имам застраховка, защото застрахователното обезщетение от тази задължителна застраховка намалява отговорността на работодателя. При уважаване на иска към застрахователя тя се намалява, така че за мен логиката в тази наредба е това дали да има един гарантиран минимум, с който работниците с висок трудов травматизъм да са обезпечени. Затова и не съм искал експертиза.

Докладва се молба от ЗД „Е.“ АД, с която се взема становище по искането, касаещо допускане на ССЕ в частта относно трудовото възнаграждение на наследодателя им през януари 2014 г, като го считат за неотнормено. Заявяват искане за изслушване на ССЕ като формулират задачи по 3 пункта. Заявено е искане работодателят да представи удостоверение за размера на действителното брутно трудово възнаграждение на Е. Р. към 24.02.2014 г., ведно с разбивка на компонентите.

Адв. В.: Считам, че следва да се изследва възнаграждението за пълен

работен месец и считам, че такъв следва да бъде месец януари.

Нямам възражения да се изследва и за февруари, а другото ще е въпрос по същество.

Във връзка с отменителните указания на ВКС, дадени с решение № 50011 от 07.09.2009 г., настоящата инстанция намира, че ще следва да бъде допусната ССЕ по задачите, формулирани от двете страни, съответно с молби от 01.11.2023 г. и от 10.11.2023 г. с вещо лице В. Ш. при първоначално възнаграждение от 400 лв., вносимо по равно от двете страни.

Що се отнася до заявеното искане от въззиваемото дружество да бъде изискано удостоверение относно размера на действителното брутно трудово възнаграждение на ЕСР, съдът намира същото за ненужно, тъй като тъкмо това е предмет на изследване от ССЕ. Затова същото ще се остави без уважение.

С оглед гореизложените мотиви съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ДОПУСКА ССЕ, която да работи по задачите, формулирани от страните в молби от 01.11.2023 г. на адв. В. – пълномощник на жалбоподателите и от 10.11.2023 г. на ЗД „Е.“ АД, при първоначален депозит 400 лв., вносим по равно от страните в 7-дневен срок - от днес за жалбоподателите и от съобщението за ЗД „Е.“ АД, като **определя** за вещо лице В. Ш. която да се призове след внасяне на депозита.

Оставя без уважение заявеното искане от въззиваемото дружество да бъде изискано удостоверение относно размера на действителното брутно трудово възнаграждение на ЕСР към посочена дата.

ОТЛАГА и НАСРОЧВА ДЕЛОТО на 29.01.2024 г. – 10:15 часа.

Протоколът изготвен в с. з.

Заседанието се закри в 11:00 часа.

Председател: _____

Секретар: _____